

Magdalena Gurdek

Okręg urzędu stanu cywilnego a okręg rejestru stanu cywilnego w kontekście obowiązku zatrudnienia innej osoby na stanowisko kierownika USC

Roczniki Administracji i Prawa 15/1, 115-127

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Oryginalny artykuł naukowy

Original Article

Data wpływu/Received: **10.02.2015**

Data recenzji/ Accepted: **07.03.2015**

Data publikacji/Published: **02.06.2015**

Źródła finansowania publikacji: Wyższa Szkoła Humanitas

Authors' Contribution:

(A) Study Design (projekt badania)

(B) Data Collection (zbieranie danych)

(C) Statistical Analysis (analiza statystyczna)

(D) **Data Interpretation (interpretacja danych)**

(E) **Manuscript Preparation (redagowanie opracowania)**

(F) **Literature Search (badania literaturowe)**

Magdalena Gurdek¹

OKRĘG URZĘDU STANU CYWILNEGO A OKRĘG
REJESTRACJI STANU CYWILNEGO W KONTEKŚCIE
OBOWIĄZKU ZATRUDNIENIA INNEJ OSOBY
NA STANOWISKU KIEROWNIKA USC

WSTĘP

W dniu 19 września 2008 roku uchwalona została nowelizacja², nieobowiązującej już dzisiaj, ustawy z dnia 29 września 1986 roku Prawo o aktach stanu cywilnego³, którą wprowadzono zmiany w zakresie zatrudniania kierownika USC. Z chwilą wejścia w życie tej nowelizacji, zgodnie z nowym brzmieniem art. 6 ust. 4 i 5 d.p.a.s.c., inną osobę na stanowisku

¹ dr; adiunkt w Instytucie Administracji i Prawa Wyższej Szkoły Humanitas w Sosnowcu.

² Ustawa z dnia 19 września 2008 roku o zmianie ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego i ustawy o opłacie skarbowej, Dz.U. z 2008 r. nr 182, poz. 1121.

³ Ustawa z dnia 29 września 1986 roku Prawo o aktach stanu cywilnego, Dz.U. z 2011 r. nr 212, poz. 1264 ze zm.; zwana dalej d.p.a.s.c.

kierownika USC zatrudniać miał sam wójt, na podstawie umowy o pracę. Nastąpiła zatem zasadnicza zmiana w porównaniu do dawnej treści art. 6 ust. 3 d.p.a.s.c. w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 17 maja 1990 roku⁴, w myśl którego rada gminy mogła powołać innego kierownika USC i jego zastępcę (lub zastępców)⁵. Nowelizacją wprowadzono także nowe – jak się szybko okazało kontrowersyjne – regulacje, dotyczące obowiązku zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC w gminach liczących powyżej 50 tys. mieszkańców oraz jego zastępcy w każdej gminie, bez względu na liczbę mieszkańców⁶.

Ustawodawca wprowadzenie tej powinności argumentował ilością zdarzeń. Obliczono wówczas, że w średnim urzędzie stanu cywilnego, w gminie, w której liczba mieszkańców wynosi około 50 tys., rocznie rejestruje się blisko 2 tys. zdarzeń. Uwzględniając to, że zakres obowiązków służbowych kierownika USC nie ogranicza się wyłącznie do sporządzania aktów stanu cywilnego, ale obejmuje szereg innych czynności, uznano, że dla ich właściwego wykonywania konieczne jest zapewnienie, aby w każdym urzędzie stanu cywilnego powyżej 50 tys. mieszkańców⁷ czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego wykonywała na bieżąco inna niż wójt osoba. Ten bowiem oprócz tego, że jest z mocy prawa kierownikiem USC, ma jeszcze do wykonania, a może nawet przede wszystkim, cały szereg obowiązków, jakie spoczywają na nim jako na organie wykonawczym gminy. Dlatego też nie jest on w stanie pogodzić tych dwóch funkcji. Jednocześnie, mając na uwadze fakt, że liczba mieszkańców nie zawsze jest wyznacznikiem ilości zdarzeń (np. położenie szpitala w gminie), zachowano możliwość zatrudnienia dodatkowego kierownika USC również w gminach, gdzie liczba mieszkańców jest mniejsza niż 50 tys.⁸

⁴ Ustawa z dnia 17 maja 1990 roku o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw, Dz.U. z 1990 r. nr 34, poz. 198.

⁵ Na temat statusu prawnego kierownika USC przed 2008 rokiem zob. A. Czajkowska, E. Pachniewska, *Prawo o aktach stanu cywilnego. Komentarz. Orzecznictwo. Wzory dokumentów i pism*, Warszawa 2005, s. 25 i n.; M. Gurdek, *Status prawny kierownika urzędu stanu cywilnego*, „Samorząd Terytorialny” 2008, nr 7-8, s. 113-125.

⁶ Szerzej na temat zmian, jakie wprowadzone zostały nowelizacją z 2008 roku i jakie wywołały one skutki w praktyce zob. M. Gurdek, *Zatrudnianie kierownika urzędu stanu cywilnego w świetle nowych regulacji prawnych*, „Administracja. Teoria – Dydaktyka – Praktyka” 2010, nr 3, s. 77-103; M. Gurdek, *Wójt jako kierownik urzędu stanu cywilnego*, „Przegląd Prawa Publicznego” 2010, nr 3, s. 91-98; M. Gurdek, *Praktyczne problemy wynikające z niedoskonałej regulacji prawnej ustawy z 19 września 2008 roku o zmianie ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego oraz ustawy o opłacie skarbowej*, „Przegląd Prawa Publicznego” 2011, nr 3, 54-69.

⁷ W kontekście dalszych rozważań, w tym miejscu chciałabym tylko zwrócić uwagę na to, że ustawodawca tak jakby w ogóle nie do końca zdawał sobie sprawę z konsekwencji swobodnego doboru słów, których używa. W uzasadnieniu tym bowiem, jak widać, posługuje się zwrotem „w każdym urzędzie stanu cywilnego powyżej 50 tys. mieszkańców”, to tak jakby w urzędzie tym zamieszkiwać miało powyżej 50 tys. mieszkańców, przy czym w rzeczywistości chodziło mu o liczbę mieszkańców gminy. Zdaje się, że nie czuje on różnicy pomiędzy tym, czy mamy do czynienia z liczbą mieszkańców gminy, okręgu urzędu stanu cywilnego, czy też liczbą mieszkańców obszaru, objętego właściwością urzędu stanu cywilnego. Posługuje się tymi zwrotami zamienne, nie bacząc na ich ścisłe znaczenie.

⁸ Z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 września 2008 r. o zmianie ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego i ustawy o opłacie skarbowej, druk 866, s. 5, <http://orka.sejm.gov.pl/proc6.nsf/opisy/866.htm> [dostęp: 30 marca 2015].

UZALEŻNIENIE OBOWIĄZKU ZATRUDNIENIA INNEJ OSOBY NA STANOWISKU KIEROWNIKA USC OD LICZBY MIESZKAŃCÓW GMINY, KTÓRA STANOWIŁA OKRĘG URZĘDU STANU CYWILNEGO

Jak widać, prawodawca w 2008 roku sztywno połączył ilość zdarzeń, które rejestruje się w urzędzie stanu cywilnego, z liczbą mieszkańców gminy, w której urząd ten funkcjonuje. Zasadniczo wydawać się może, że było to dobre i celowe rozwiązanie. Pod rządami bowiem obowiązującego wówczas Prawa o aktach stanu cywilnego z 1986 roku, w myśl art. 5a ust. 1 d.p.a.s.c. urzędy stanu cywilnego wchodziły w skład urzędu gminy. Gmina natomiast stanowiła okręg urzędu stanu cywilnego (art. 5a ust. 2 d.p.a.s.c.), a więc liczba mieszkańców gminy była równoznaczna z liczbą osób zamieszkujących w tym okręgu. Zatem urząd stanu cywilnego wchodzący w skład urzędu gminy obejmował zakresem swojej właściwości okręg urzędu stanu cywilnego, który stanowiła gmina. Jednakże od tak ustanowionej zasady legislator przewidywał wyjątki. W myśl bowiem art. 5a ust. 3 d.p.a.s.c. wojewoda mógł tworzyć urzędy stanu cywilnego właściwe dla kilku okręgów (czyli gmin) lub utworzyć kilka urzędów stanu cywilnego w obszarze jednej gminy (czyli jednego okręgu urzędu stanu cywilnego). A to oznaczało, że w drodze wyjątku obszar właściwości urzędu stanu cywilnego nie pokrywał się już z obszarem gminy (okręgu urzędu stanu cywilnego) – był albo mniejszy, albo większy. To z kolei powodowało, że liczba mieszkańców gminy nie była w tych przypadkach równa liczbie osób zamieszkujących obszar właściwości tak utworzonego urzędu stanu cywilnego. Uwzględniając w kontekście tego treść art. 6 ust. 3 d.p.a.s.c., w myśl którego wójt (burmistrz, prezydent miasta) zobowiązany był zatrudnić inną osobę na stanowisku kierownika USC w gminach powyżej 50 tys. mieszkańców, stwierdzić należy, iż bez względu na obszar właściwości urzędu stanu cywilnego elementem decydującym o konieczności zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC pozostawała liczba mieszkańców danej gminy. A to oznaczało, że np. w razie utworzenia jednego urzędu stanu cywilnego właściwego dla kilku gmin (okręgów urzędu stanu cywilnego), zamieszkałych jednostkowo przez kilka/kilkanaście tys. mieszkańców, co łącznie jednak dawało ponad 50 tys. Mieszkańców, wójt i tak nie miał obowiązku zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC, jeżeli na terenie gminy, w skład urzędu której wchodził utworzony wspólny urząd stanu cywilnego, nie zamieszkiwało ponad 50 tys. osób. A przecież w rzeczywistości legislatorowi chodziło o to (jak wynika z uzasadnienia projektu), żeby w urzędach, w których obszar właściwości obejmował ponad 50 tys. osób, na stanowisku kierownika USC zatrudniona była inna osoba, żeby odciążyć w ten sposób wójta danej gminy, pełniącego przecież jeszcze (a może przede wszystkim) funkcje organu wykonawczego.

Podobnie sprawa przedstawiała się w sytuacji utworzenia kilku urzędów stanu cywilnego w obszarze jednej gminy (okręgu urzędu stanu cywilnego) zamieszkałej przez ponad 50 tys. mieszkańców. Zachodził wówczas obowiązek zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC, chociaż jednostkowo na obszarze właściwości każdego urzędu stanu cywilnego z osobna zamieszkiwać mogło mniej niż 50 tys. osób. W tym przypadku więc wójt był zobligowany do zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika, pomimo że na obszarze właściwości danego urzędu stanu cywilnego zamieszkiwało mniej osób.

Jak widać, przyjęte rozwiązanie uzależniające obowiązek zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC od liczby mieszkańców gminy nie w każdym przypadku spełniało zakładany cel. Wydaje się, iż w razie zmiany właściwości urzędu stanu cywilnego obowiązek zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC powinien raczej uzależniony być od liczby osób zamieszkujących obszar właściwości tego urzędu stanu cywilnego, a nie od liczby mieszkańców gminy⁹.

Ponadto z dawnej ustawy Prawo o aktach stanu cywilnego nie wynikało, co stanowić miało kryterium skorzystania przez wojewodę z uprawnienia przewidzianego w art. 5a ust. 3 d.p.a.s.c. Ustawa ta nie wskazywał również, nawet po zmianach z 2008 roku, który z wójtów stawał się kierownikiem USC utworzonego dla kilku okręgów urzędu stanu cywilnego, oraz czy w razie utworzenia kilku urzędów stanu cywilnego w obszarze jednej gminy kierownikiem wszystkich USC stawał się z mocy prawa wójt tej gminy (choć w tym zakresie wnioski takie można było pośrednio wyciągnąć z art. 6 ust. 2 d.p.a.s.c., do czego wrócę jeszcze w dalszych rozważaniach). Nie wiadomo było także, czy w takim przypadku, gdyby daną gminę zamieszkiwało ponad 50 tys. osób, wójt, będąc zobowiązany do zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC, powinien zatrudnić we wszystkich urzędach jedną i tę samą osobę, czy też może w każdym urzędzie inną.

Jak widać, pytań, na które niełatwo było znaleźć odpowiedź, było wiele. Dlatego też, dostrzegając te problemy, prawodawca w roku 2014, planując wprowadzenie zasadniczych zmian w funkcjonowaniu urzędów stanu cywilnego w związku z uruchomieniem rejestru stanu cywilnego w systemie teleinformatycznym w ramach Systemu Rejestrów Państwowych (SRP), postanowił przy okazji usunąć wszelkie wątpliwości, jakie rodziły się na tle dawnego Prawa o aktach stanu cywilnego, dotyczące obowiązku zatrudniania kierownika USC, zwłaszcza w sytuacji zastosowania art. 5a ust. 3 d.p.a.s.c. W związku z tym w dniu 28 listopada 2014 roku uchwalony został nowy tekst ustawy Prawo o aktach stanu cywilnego¹⁰, która weszła w życie w zasadniczej części 1 marca 2015 roku¹¹.

UZALEŻNIENIE OBOWIĄZKU ZATRUDNIENIA INNEJ OSOBY NA STANOWISKU KIEROWNIKA USC OD LICZBY MIESZKAŃCÓW OKRĘGU REJESTRACJI STANU CYWILNEGO, KTÓRYM JEST GMINA

W nowym akcie prawnym w art. 6 ust. 3 p.a.s.c. utrzymano zasadę, zgodnie z którą kierownikiem USC jest wójt (burmistrz, prezydent miasta). Brzmienie tego przepisu jest

⁹ W dalszej części opracowania wykażę jednak, że to założenie nie zawsze jest celowe, i rozwiązanie przewidziane w art. 6 ust. 3 d.p.a.s.c. było jednak prawidłowe, ale tylko w odniesieniu do przypadku utworzenia kilku urzędów stanu cywilnego w jednej gminie.

¹⁰ Ustawa z dnia 28 listopada 2014 roku – Prawo o aktach stanu cywilnego, Dz.U. z 2014 r., 1741, zwana dalej p.a.s.c. Szerzej na temat zmian wprowadzonych nową ustawą Prawo o aktach stanu cywilnego z 2014 roku zob. I. Basior, A. Czajkowska (red.), D. Sorbian, *Prawo o aktach stanu cywilnego z komentarzem. Przepisy wykonawcze i związkowe oraz wzory dokumentów*, Warszawa 2015.

¹¹ Zgodnie z art. 149 p.a.s.c. jedynie art. 47 ust. 1 wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2015 roku, zaś art. 53 ust. 2 i 3, art. 54 ust. 4 i 5, art. 114 w zakresie dodawanych w art. 11 ust. 3a-3e i ust. 4c oraz art. 123, wejść dopiero w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

niemal identyczne z dotychczasowym art. 6 ust. 2 d p.a.s.c., w myśl którego kierownikiem USC był wójt lub burmistrz (prezydent). W nowej ustawie zachowano również obowiązek zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC (art. 6 ust. 5 p.a.s.c.). Jednakże aktualnie obowiązek zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC połączono z liczbą mieszkańców okręgu rejestracji stanu cywilnego, a nie jak dawniej – gminy. Próg nadal pozostał zakreślony na poziomie 50 tys. mieszkańców. Pojawiło się zatem nowe pojęcie okręgu rejestracji stanu cywilnego, nieznane dotychczas pod rządami Prawa o aktach stanu cywilnego z 1986 roku.

Można byłoby więc przypuszczać, iż w nowej ustawie z listopada 2014 roku, uzależniając konieczność zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC od liczby mieszkańców okręgu rejestracji stanu cywilnego, a nie jak dawniej – gminy, prawodawca chciał wreszcie wyprostować tę kwestię, tak aby elementem decydującym była jednak rzeczywista liczba osób zamieszkujących obszar właściwości urzędu stanu cywilnego, a nie liczba mieszkańców gminy. Niestety, wydaje się, że ten ruch i tak niczego nie zmienił. Cóż z tego, że teraz obowiązek zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC uzależniony został od liczby mieszkańców okręgu rejestracji stanu cywilnego, skoro w myśl art. 6 ust. 2 p.a.s.c. okręg ten stanowi znowu gmina. Co prawda w dawnym stanie prawnym ustawodawca wprost wiązał obowiązek ten z liczbą mieszkańców gminy, ale w myśl art. 5a ust. 2 d.p.a.s.c. gmina i tak stanowiła okręg urzędu stanu cywilnego. Można więc przypuszczać, że zmiana, jaka nastąpiła, w zasadzie dotyczy jedynie nazewnictwa. Dawniej bowiem elementem warunkującym obowiązek zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika była liczba mieszkańców gminy, która stanowiła okręg urzędu stanu cywilnego, a obecnie jest to liczba mieszkańców okręgu rejestracji stanu cywilnego, którym jest gmina. I nic w tym złego, jeżeli odniesiemy tę regulację do klasycznego przypadku utworzenia jednego urzędu stanu cywilnego w gminie. Ale przecież chodziło o to, żeby wprowadzić taką regulację, która uzależniałaby ten obowiązek od rzeczywistej liczby osób zamieszkujących teren objęty właściwością urzędu stanu cywilnego także w szczególnych przypadkach, tj. w razie wprowadzenia jakichś zmian w tej właściwości. Zatem, jeżeli już ustawodawca chciał wprowadzić pojęcie okręgu rejestracji stanu cywilnego w miejsce dawnego okręgu urzędu stanu cywilnego, to raczej w nowej ustawie powinien przyjąć, iż okręg ten stanowi obszar właściwości urzędu stanu cywilnego, który z kolei (ale już tylko co do zasady) pokrywałby się z obszarem gminy. W wyjątkowych sytuacjach zaś, uzależnionych od liczby zdarzeń, w razie utworzenia urzędu stanu cywilnego właściwego dla kilku gmin lub utworzenia kilku urzędów stanu cywilnego w obszarze jednej gminy, zmianie ulegałaby właściwość urzędu stanu cywilnego, a tym samym następowałaby zmiana okręgu rejestracji stanu cywilnego. To znaczy, aby w takim przypadku okręgu nie stanowiła już gmina, tylko obszar właściwości danego nowo utworzonego urzędu stanu cywilnego. Tymczasem wydaje się, że nowe regulacje nie pozwalają na wyciągnięcie wniosku, że tak właśnie jest. Niestety, pojawienie się nowego pojęcia „okręg rejestracji stanu cywilnego”, niewiele, żeby nie powiedzieć nic, nie zmieniło. Co prawda w art. 7 ust. 1 p.a.s.c., stanowiącym niejako odpowiednik art. 5a ust. 3 d.p.a.s.c., prawodawca przewidział rozwiązanie, które z założenia miało zmierzać do zmiany okręgu rejestracji stanu cywilnego, jednakże błędnie przepis ten sformułował. Już

w pierwszych słowach art. 7 ust. 1 p.a.s.c. sugeruje, że będzie on dotyczył możliwej zmiany okręgu rejestracji stanu cywilnego. Musiałaby ona polegać na odstąpieniu od zasady, zgodnie z którą gmina stanowi taki okręg rejestracji stanu cywilnego. Zatem zmiana tego okręgu powinna polegać na tym, że albo nie będzie on obejmował całej gminy (czyli na terenie gminy powinny być ustanowione dwa lub więcej okręgów), albo na objęciu jednym okręgiem terenu dwóch lub więcej gmin. Tymczasem w myśl art. 7 ust. 1 p.a.s.c. zmiana okręgu rejestracji stanu cywilnego może nastąpić przez ustalenie właściwości urzędu stanu cywilnego dla więcej niż jednego okręgu rejestracji stanu cywilnego lub przez ustalenie właściwości kilku urzędów stanu cywilnego w jednym okręgu rejestracji stanu cywilnego. Wydaje się, że zdanie to zawiera w sobie błąd logiczny. Nie mamy bowiem w tym przypadku do czynienia ze zmianą okręgu rejestracji stanu cywilnego, bo ten pozostaje niezmieniony i nadal obejmuje obszar gminy, tylko ze zmianą właściwości urzędu stanu cywilnego. Całą sprawę dodatkowo komplikuje to, że w nowej regulacji prawodawca nie definiuje już pojęcia urzędu stanu cywilnego i w żadnym przepisie nie określa obszaru jego właściwości. Zrezygnował bowiem z zamieszczenia w nowej ustawie odpowiednika dawnego art. 5a ust. 1 i 2 d.p.a.s.c., z którego wynikało pośrednio (ust. 1) i wprost (ust. 2), że obszar właściwości urzędu stanu cywilnego, co do zasady, obejmował obszar okręgu stanu cywilnego, a więc gminy. Nie określa on również, w ramach czego działa (funkcjonuje) USC, tak jak to robił w poprzednim stanie prawnym w art. 5a ust.1 d.p.a.s.c., w myśl którego urząd stanu cywilnego wchodził w skład urzędu gminy. Obecnie jedynie w art. 6 ust. 1 p.a.s.c. wskazuje, iż rejestracja stanu cywilnego jest wykonywana przez gminy w urzędach stanu cywilnego jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej.

Jak zatem widać, ustawodawca wbrew założeniom ponownie sztywno połączył pojęcie okręgu rejestracji stanu cywilnego z pojęciem obszaru gminy, a chyba pojęcie to raczej miało się wiązać z pojęciem obszaru właściwości urzędu stanu cywilnego, który może ulec zmianie. Zatem zmiana obszaru właściwości urzędu stanu cywilnego powinna za sobą pociągać zmianę okręgu rejestracji. Prawodawca, wprowadzając obecnie pojęcie okręgu rejestracji stanu cywilnego, powinien postanowić, iż okręg taki stanowi obszar właściwości urzędu stanu cywilnego, przy czym, co do zasady, obejmuje on obszar gminy. Przewidując następnie w art. 7 p.a.s.c. wyjątkową sytuację zmiany właściwości urzędu stanu cywilnego w sposób, w jaki tego dokonał, nie powinien posługiwać się sformułowaniem „zmiana okręgu rejestracji”, bo w rzeczywistości nie mamy do czynienia z taką zmianą, lecz jedynie ze zmianą właściwości urzędu stanu cywilnego. W wyniku bowiem procedury opisanej w art. 7 ust. 1 p.a.s.c. utworzony zostanie jeden wspólny urząd stanu cywilnego dla więcej niż jednego okręgu rejestracji stanu cywilnego, albo dwa lub więcej urzędów na obszarze jednego okręgu rejestracji stanu cywilnego. Jeżeli jednak legislatorowi rzeczywiście chodziło o wprowadzenie możliwości zmiany samego okręgu rejestracji, to powinien go sztywno powiązać z pojęciem obszaru właściwości urzędu stanu cywilnego, którym, co do zasady, jest obszar gminy, a nie z obszarem samej gminy. Wówczas jednak brzmienie art. 7 ust 1 p.a.s.c. również powinno być inne. Przepis ten bowiem powinien przewidywać, iż zmiana okręgu rejestracji stanu cywilnego może nastąpić przez ustalenie właściwości urzędu stanu cywilnego (czyli okręgu rejestracji stanu cywilnego) dla obszaru większego niż obszar jednej gminy, lub ustalenie właściwości kilku urzędów

stanu cywilnego (czyli okręgów rejestracji stanu cywilnego) na obszarze jednej gminy. Wtedy uzależnienie konieczności zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC od liczebności okręgu rejestracji stanu cywilnego byłoby w pełni uzasadnione i pożądane. Liczba mieszkańców danego terenu przekłada się bowiem na ilość czynności, jakich należy dokonywać w danym urzędzie stanu cywilnego (czyli w danym okręgu rejestracji stanu cywilnego), ale już nie liczba mieszkańców gminny (bo to po zmianie okręgu rejestracji może być tylko część obszaru jednej gminy lub obszar dwóch lub więcej gmin). Jeżeli jednak okręg rejestracji stanu cywilnego jest sztywno połączony z obszarem gminy (a taki wniosek wynika, niestety, z treści art. 7 ust. 1 p.a.s.c.), to powiązanie obowiązku zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC z liczebnością mieszkańców danego okręgu jest pozbawione sensu. Można byłoby się też zastanowić nad jeszcze innym rozwiązaniem: skoro w nowej ustawie prawodawca zrezygnował w ogóle z przepisów stanowiących odpowiednik dawnego art. 5a ust. 1 i 2 d.p.a.s.c., w myśl których urzędy stanu cywilnego wchodziły w skład urzędu gminy, zaś sama gmina stanowi okręg urzędu stanu cywilnego, to lepszym rozwiązaniem byłoby w ogóle zrezygnowanie z odnoszenia się w treści art. 7 p.a.s.c. do właściwości urzędu stanu cywilnego. Wówczas treść tego przepisu byłaby zdecydowanie prostsza i bardziej jednoznaczna. Można byłoby go sformułować w ten sposób: zmiana okręgu rejestracji stanu cywilnego może nastąpić poprzez połączenie dwóch lub więcej takich okręgów w jeden lub utworzenie (wydzielenie) w ramach jednego dwóch lub więcej mniejszych okręgów. Taki sposób zredagowania treści art. 7 ust. 1 p.a.s.c. nasuwa zdanie drugie tego ustępu, zgodnie z którym w razie zmiany właściwości okręgu rejestracji stanu cywilnego kierownikiem USC, właściwym do dokonywania czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego, jest kierownik USC, który przejął właściwość okręgu rejestracji stanu cywilnego. Najistotniejszy z punktu widzenia rozpatrywanego zagadnienia jest zwrot „przejęcie właściwości”. W praktyce bowiem z przejęciem właściwości mamy do czynienia wówczas, gdy dochodzi do połączenia jakichś dwóch lub więcej jednostek i uczynienia właściwą do wykonywania zadań na całym obszarze połączonych jednostek tylko jednej z nich. W takiej sytuacji w razie połączenia dwóch lub więcej okręgów rejestracji powstałby jeden większy okręg, na obszarze właściwości którego czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego dokonywałby jeden kierownik USC (przy pomocy ewentualnie zastępcy/zastępców), który był dotychczas kierownikiem USC w okręgu, który przejąłby właściwość wszystkich okręgów połączonych w nowy, większy okręg.

Rozwiązanie przyjęte w zdaniu drugim art. 7 ust. 1 p.a.s.c. jest nowością. W dawnym stanie prawnym, o czym już wspominałam na wstępie, w razie utworzenia przez wojewodę urzędu stanu cywilnego właściwego dla kilku okręgów lub utworzenia kilku urzędów stanu cywilnego w obszarze jednej gminy prawodawca nie wskazywał, kto stawał się kierownikiem właściwym do dokonywania czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego w tak powstałych urzędach stanu cywilnego. Obecnie, w świetle regulacji zawartej w art. 7 ust. 1 zd. 2 p.a.s.c., należy przyjąć, iż kierownikiem tego USC staje się wójt gminy, na terenie której funkcjonuje urząd stanu cywilnego, przejmujący właściwość innych okręgów rejestracji stanu cywilnego. Problem jednak w tym, że o ile jest to logiczne, to niestety z żadnego przepisu nie wynika, że właściwość okręgu rejestracji pokrywa się z właściwo-

ścią urzędu stanu cywilnego, żeby można było mówić – w razie utworzenia urzędu stanu cywilnego obejmującego swoją właściwością obszar więcej niż jednej gminy – o przejęciu właściwości okręgu rejestracji (jest to wynikiem braku odpowiednika art. 5a ust. 1 i ust. 2 d.p.a.s.c., chociaż zdaniem ustawodawcy takim odpowiednikiem jest art. 6 ust. 1 p.a.s.c., zgodnie z którym rejestracja stanu cywilnego jest wykonywana przez gminy w urzędach stanu cywilnego jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej¹²).

Ustawodawca, wprowadzając zdanie drugie do art. 7 ust. 1 p.a.s.c., chciał w sposób jednoznaczny wskazać, kto będzie uprawniony do dokonywania czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego w razie zmiany – jego zdaniem okręgu rejestracji, a moim jedynie właściwości urzędu. Przepis ten jednak znajdzie i tak zastosowanie tylko w razie ustalenia właściwości jednego urzędu dla więcej niż jednego okręgu rejestracji stanu cywilnego. Natomiast już nie, jeżeli mielibyśmy do czynienia z sytuacją odwrotną, tzn. gdyby ustalono właściwość kilku urzędów stanu cywilnego w jednym okręgu rejestracji stanu cywilnego. Jak bowiem wówczas należałoby rozumieć zwrot „kierownik tego urzędu, który przejął właściwość okręgu rejestracji stanu cywilnego”? W tym przypadku nie mamy przecież do czynienia z przejęciem właściwości, a jedynie z jej podziałem. Wydaje się zatem, że zdanie drugie ust. 1 art. 7 p.a.s.c. nie odnosi się jednak do tego przypadku, w związku z czym zastosowanie znajduje ogólna reguła wyrażona w art. 6 ust. 3 p.a.s.c., w myśl której kierownikiem USC jest wójt (burmistrz, prezydent). A to z kolei oznacza, że kierownik jedyne USC działającego przed zmianami na obszarze gminy (okręgu rejestracji stanu cywilnego) staje się z mocy prawa kierownikiem wszystkich nowo utworzonych urzędów stanu cywilnego na obszarze właściwości tego okręgu rejestracji stanu cywilnego. Czyli, że wójt gminy, na terenie której utworzono więcej niż jeden urząd stanu cywilnego, staje się kierownikiem tych wszystkich urzędów.

Jak wynika z dotychczasowych rozważań, nowa regulacja wprowadzona w art. 7 ust. 1 p.a.s.c. i tak nie rozwiązuje problemu, przed którym stanie wójt w zakresie obowiązku zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC w razie ustalenia właściwości urzędu stanu cywilnego dla więcej niż jednego okręgu rejestracji stanu cywilnego lub ustalenia właściwości kilku urzędów stanu cywilnego w jednym okręgu rejestracji stanu cywilnego. Czy zachodzi taki obowiązek, czy też nie, zależeć będzie od tego, jak zinterpretowany zostanie art. 7 ust. 1 p.a.s.c. Jeżeli bowiem przyjmiemy, że jednak w związku z nieprawidłowo ustalonym brzmieniem art. 7 ust. 1 p.a.s.c. nie dochodzi do zmiany samego okręgu rejestracji stanu cywilnego, to wówczas w jednym i drugim przypadku o obowiązku zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika decydowałaby w konsekwencji, jak dawniej pod rządami ustawy z 1986 roku, liczba mieszkańców gminy, bo to ona w końcu stanowi okręg rejestracji stanu cywilnego. A to by oznaczało, że w razie ustalenia właściwości jednego urzędu stanu cywilnego dla np. trzech okręgów rejestracji stanu cywilnego (gmin), mającego siedzibę w gminie zamieszkałej przez zaledwie 30 tys. osób, nie zachodziłaby konieczność zatrud-

¹² Z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 28 listopada 2014 Prawo o aktach stanu cywilnego, druk 2620, <http://www.sejm.gov.pl/Sejm7.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=2620> [dostęp: 30 marca 2015] ustawodawca w uzasadnieniu tym wprost wskazywał, że „Niezmieniona pozostanie także struktura urzędów stanu cywilnego. Urząd stanu cywilnego nadal będzie częścią urzędu gminy (art. 6 ust. 1 projektu ustawy).

nienia innej osoby na stanowisku kierownika, nawet gdyby łącznie wszystkie trzy gminy (okręgi rejestracji stanu cywilnego) objęte właściwością tego urzędu zamieszkiwało więcej niż 50 tys. osób. Taka interpretacja byłaby jednak sprzeczna z ogólnym założeniem ustawodawcy wskazanym w uzasadnieniu projektu ustawy, zgodnie z którym w takim przypadku, w związku z dużą ilością rejestrowanych zdarzeń, należy odciążyć wójta i zatrudnić inną osobę na tym stanowisku. Sprawdzałyby się natomiast w razie ustalenia właściwości kilku urzędów stanu cywilnego w jednej gminie. Wówczas, bez względu na liczbę osób zamieszkujących obszar właściwości każdego z tych urzędów z osobna (obejmujący tylko część obszaru gminy), zachodziłaby konieczność zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC w każdym z tych urzędów, jeżeli tylko w gminie, na terenie której utworzono te urzędy zamieszkiwałyby ponad 50 tys. osób. Skoro wójt tej gminy, w myśl art. 6 ust. 3 p.a.s.c., byłby z mocy prawa kierownikiem tych wszystkich urzędów, to dla niego istotna byłaby jednak łączna liczba rejestrowanych zdarzeń z terenu całej gminy, a nie poszczególnych urzędów.

Gdybyśmy natomiast przyjęli, że pomimo niefortunnego brzmienia art. 7 ust. 1 p.a.s.c. we wskazanych w nim przypadkach dochodzi jednak do zmiany okręgu rejestracji stanu cywilnego, to wówczas w razie ustalenia właściwości jednego urzędu stanu cywilnego dla więcej niż jednego okręgu rejestracji stanu cywilnego o obowiązku zatrudnienia takiej osoby decydowałaby już łączna liczba osób zamieszkujących na terenie nowo powstałego w ten sposób okręgu rejestracji stanu cywilnego, czyli na terenie tych wszystkich gmin, których obszar objęty został właściwością urzędu stanu cywilnego. W razie natomiast ustalenia właściwości kilku urzędów stanu cywilnego w jednym okręgu rejestracji stanu cywilnego obowiązek taki zachodziłby już we wszystkich tych nowo powstałych okręgach (obejmujących zaledwie część obszaru gminy), na obszarze których zamieszkuje ponad 50 tys. mieszkańców. Przy takiej jednak interpretacji, w tym przypadku może się zatem zdarzyć tak, że w razie utworzenia np. w gminie liczącej 90 tys. mieszkańców trzech urzędów stanu cywilnego obejmujących swoją właściwością po ok. 30 tys. mieszkańców i tak nie będzie zachodziła konieczność zatrudnienia przez wójta innej osoby na stanowisku kierownika USC, co byłoby już sprzeczne z ogólnym założeniem, jakie przyświecało prawodawcy ustanawiającemu obowiązek zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC. Skoro utworzenie kilku urzędów stanu cywilnego na obszarze jednej gminy powoduje, iż kierownikiem tych wszystkich urzędów jest z mocy prawa wójt gminy, to czy jednak nie jest w tym przypadku istotna ogólna liczba mieszkańców gminy, co z kolei przekłada się na liczbę zdarzeń rejestrowanych w tych urzędach? Cóż z tego, że w poszczególnych urzędach tych zdarzeń będzie mniej, skoro we wszystkich powinien ich dokonać tego sam wójt. Zatem zakładane na wstępie (i chyba również, mimo niefortunnej redakcji art. 7 p.a.s.c.) uzależnienie obowiązku zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC od liczby osób zamieszkałych na terenie obszaru właściwości urzędu stanu cywilnego, nie sprawdza się w analizowanym przypadku. Należałoby więc zastanowić się nad wprowadzeniem jakiegoś innego rozwiązania, do czego powrócę jeszcze w dalszych moich rozważaniach.

Abstrahując od powyższych wątpliwości i możliwych interpretacji, kolejna wątpliwość, która pojawia się na tle analizowanego problemu badawczego, dotyczy tego, czy w sytuacji

utworzenia w jednej gminie kilku urzędów stanu cywilnego i spełnienia przesłanek warunkujących obowiązek zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC, wójt zatrudnia w każdym z nowo powstałych (na terenie jednej i tej samej gminy) urzędów stanu cywilnego tę samą osobę, czy inne. Biorąc bowiem pod uwagę to, iż kierownikiem wszystkich tych nowo powstałych urzędów stanu cywilnego jest z mocy prawa jedna i ta sama osoba – czyli wójt gminy, na terenie której powstały te urzędy, może wydawać się, że należałoby również zatrudnić jedną i tę samą osobę na stanowisku kierownika USC każdego z tych urzędów, która zastąpiłaby wójta. Z drugiej jednak strony, co jest moim zdaniem istotniejsze, w strukturze każdego urzędu stanu cywilnego istnieje stanowisko kierownika, i pomimo tego, że zajmuje je z mocy prawa wójt gminy, na terenie której one powstały, to jednak ile jest urzędów – tylu powinno być kierowników. Ponadto decyzja o utworzeniu w gminie więcej niż jednego urzędu stanu cywilnego podejmowana jest w celu odciążenia urzędu (a w zasadzie jego kierownika) od nadmiaru pracy podyktowanego dużą ilością zdarzeń. Po co zatem tworzyć kilka urzędów, skoro stanowisko kierownika we wszystkich zajmować miałaby ta sama osoba? W zasadzie taki zabieg dodałby mu tylko pracy, ponieważ musiałby dodatkowo przemieszczać się jeszcze pomiędzy poszczególnymi urzędami. W rezultacie utworzenie kilku urzędów oznaczałoby tylko generowanie dodatkowych kosztów związanych z zapewnieniem lokali, sprzętu i zatrudnieniem nowych pracowników. Przy takim założeniu zdecydowanie lepiej byłoby się ograniczyć tylko do zatrudnienia dodatkowych osób w ramach jednego istniejącego już urzędu stanu cywilnego, które wspomogłyby w pracy samego kierownika.

PODSUMOWANIE – UWAGI *DE LEGE LATA* I *DE LEGE FERENDA*

Jak widać, wiele jest wątpliwości, jakie rodzą się na tle tej nowej regulacji w zakresie obowiązku zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC. Są one spowodowane przede wszystkim tym, że prawodawca w nowej regulacji w ogóle zrezygnował z definiowania pojęć „urząd stanu cywilnego” i „właściwość urzędu stanu cywilnego”, ale w tekście ustawy posługuje się już tym zwrotem. Stanowi bowiem o ustaleniu właściwości urzędu stanu cywilnego (art. 7 ust. 1 p.a.s.c.) i o zmianie właściwości urzędu. Nie określa on również, w ramach czego działa (funkcjonuje) USC, tak jak to robił w poprzednim stanie prawnym w art. 5a ust.1 d.p.a.s.c., w myśl którego urząd stanu cywilnego wchodził w skład urzędu gminy. Ponadto chcąc naprawić niedociągnięcia poprzedniej ustawy uzależniającej obowiązek zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC od liczby mieszkańców gminy, w nowym akcie powiązał tę powinność z liczbą mieszkańców okręgu rejestracji stanu cywilnego, którym jest niestety gmina. Co prawda dodatkowo w art. 7 p.a.s.c. uregulował kwestie związane ze zmianą okręgów rejestracji, jednakże uczynił to niezbyt udanie. Ale najważniejsze jest to, że całość przeprowadzonych powyżej rozważań wskazuje na to, iż nawet prawidłowe wprowadzenie ruchomych okręgów rejestracji i uzależnienie obowiązku zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC od liczby ich mieszkańców nie zawsze jest dobrym rozwiązaniem. Pamiętać bowiem jeszcze należy i o tym, że w myśl art.

6 ust. 3 p.a.s.c. kierownikiem USC jest wójt, co powoduje, że w gminach, w których utworzono kilka urzędów, jest on z mocy prawa kierownikiem wszystkich utworzonych urzędów. Dodatkowo sprawę komplikuje i to, że w nowej ustawie Prawo o aktach stanu cywilnego prawodawca w art. 6 ust. 4 i 5 p.a.s.c. zobowiązał także wójta do zatrudnienia zastępcy kierownika USC w okręgach liczących poniżej 50 tys. mieszkańców (w dawnym stanie prawnym art. 6 ust. 5 d.p.a.s.c. zobowiązywał wójta do zatrudnienia innej osoby na stanowisku zastępcy kierownika USC w każdej gminie bez względu na liczbę jej mieszkańców). Jak widać, obecnie legislator, podobnie jak przy ustalaniu obowiązku zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC, powiązał tę powinność z liczbą mieszkańców okręgu rejestracji stanu cywilnego. Zatem niefortunna redakcja art. 7 ust. 1 zdanie 1 p.a.s.c. w zakresie obowiązku (lub nie) zatrudnienia zastępcy kierownika USC powoduje powstawanie tych samych wątpliwości co przy konieczności zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC. I tak, w okręgach, w których obligatoryjnie zatrudnić należy inną osobę na stanowisku kierownika USC, nie ma już obowiązku zatrudniania jego zastępcy, zaś w okręgach, w których zachodzi konieczność zatrudnienia takiego zastępcy, nie istnieje już obowiązek zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC.

Podsumowując, należy stwierdzić, że te wszystkie zmiany, które zostały wprowadzone, zamiast uprościć kwestie związane z obowiązkiem (lub nie) zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC i jego zastępcy, jeszcze bardziej skomplikowały sprawę. Jak się bowiem okazuje, uzależnienie tej powinności od liczby mieszkańców okręgu rejestracji stanu cywilnego nie rozwiązuje problemu. O ile sprawdza się w jednym przypadku, o tyle w drugim już nie (podobnie jak dawniej, gdy zależna była ona od liczby mieszkańców gminy, tyle tylko, że tam sprawdzało się to w odwrotnych przypadkach). Wydaje się nawet, że poprzednia regulacja była jednak mniej skomplikowana i bardziej przejrzysta – czyli jednym słowem – lepsza, aczkolwiek oczywiście nie doskonała. W związku z tym, w mojej ocenie trzeba byłoby uprościć te kwestie i chyba najlepszym rozwiązaniem byłaby rezygnacja z uznawania wójta z mocy prawa za kierownika USC. Wówczas należałoby przyjąć, iż w strukturze każdego urzędu gminy tworzy się urząd stanu cywilnego, który co do zasady obejmuje zakresem swojej właściwości obszar tej gminy, wyznaczając w ten sposób okręg urzędu stanu cywilnego (lub rejestracji stanu cywilnego – nazwa mogłaby być dowolna). W wyjątkowych sytuacjach, podyktowanych ilością rejestrowanych zdarzeń, dopuszczalna byłaby jednak możliwość zmiany właściwości urzędu stanu cywilnego i tym samym okręgu urzędu stanu cywilnego (lub rejestracji stanu cywilnego), polegająca albo na utworzeniu jednego wspólnego urzędu dla kilku gmin, lub wręcz odwrotnie – utworzeniu kilku urzędów w jednej gminie, które swoją właściwością obejmowałyby jedynie część obszaru gminy. W każdym urzędzie, niezależnie od liczby mieszkańców gminy, w strukturze urzędu, w której utworzony zostałby urząd stanu cywilnego (lub urzędy), należałoby zatrudnić kierownika i przynajmniej jednego zastępcę¹³. Uzależnienie bowiem obowiązku zatrudnienia pierwszego zastępcy kierownika USC od liczby mieszkańców

¹³ Większa ich liczba mogłaby już być uzależniona od liczby mieszkańców gminy.

nie byłoby dobrym rozwiązaniem. Oczywiście rolą zastępcy jest także odciążenie samego kierownika, w razie gdy czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego jest sporo (co niewątpliwie zależne jest od liczby osób zamieszkałych na terenie objętym właściwością danego urzędu), ale przede wszystkim jego rolą jest zapewnienie dokonywania tych czynności na bieżąco, chociażby z uwagi na małą liczbę mieszkańców byłoby ich niewiele. Nie dopuszczalny jest bowiem nawet krótki okres czasu bezczynności urzędu stanu cywilnego z powodu choroby kierownika USC lub jego urlopu.

Bibliografia

Literatura:

- Basior I., Czajkowska A. (red.), Sorbian D., *Prawo o aktach stanu cywilnego z komentarzem. Przepisy wykonawcze i związkowe oraz wzory dokumentów*, Warszawa 2015.
- Czajkowska A., Pachniewska E., *Prawo o aktach stanu cywilnego. Komentarz. Orzecznictwo. Wzory dokumentów i pism*, Warszawa 2005.
- Guardek M., *Status prawny kierownika urzędu stanu cywilnego*, „Samorząd Terytorialny” 2008, nr 7-8.
- Guardek M., *Zatrudnianie kierownika urzędu stanu cywilnego w świetle nowych regulacji prawnych*, „Administracja. Teoria – Dydaktyka – Praktyka” 2010, nr 3.
- Guardek M., *Wójt jako kierownik urzędu stanu cywilnego*, „Przegląd Prawa Publicznego” 2010, nr 3.
- Guardek M., *Praktyczne problemy wynikające z niedoskonałej regulacji prawnej ustawy z 19 września 2008 roku o zmianie ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego oraz ustawy o opłacie skarbowej*, „Przegląd Prawa Publicznego” 2011, nr 3.

Źródła internetowe:

- Uzasadnienie projektu ustawy z dnia 19 września 2008 r. o zmianie ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego i ustawy o opłacie skarbowej, druk 866, s. 5, <http://orka.sejm.gov.pl/proc6.nsf/opisy/866.htm>.
- Uzasadnienie projektu ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego, druk 2620, <http://www.sejm.gov.pl/Sejm7.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=2620>.

Akty prawne:

- Ustawa z dnia 29 września 1986 roku o aktach stanu cywilnego, Dz.U. z 2011 r. nr 212, poz. 1264, ze zm.
- Ustawa z dnia 17 maja 1990 roku o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw, Dz. U. z 1990 r. Nr 34, poz. 198.
- Ustawa z dnia 19 września 2008 roku o zmianie ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego i ustawy o opłacie skarbowej, Dz. U. z 2008 r. Nr 182, poz. 1121.
- Ustawa z dnia 28 listopada 2014 roku – Prawo o aktach stanu cywilnego, Dz. U. z 2014 r., 1741.

Streszczenie: W obowiązującej do marca 2015 roku ustawie Prawo o aktach stanu cywilnego z 1986 roku prawodawca uzależniał obowiązek zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC od liczby mieszkańców gminy, przy czym gmina wówczas stanowiła okręg urzędu stanu cywilnego. Nowa ustawa z 2014 roku, która weszła w życie z dniem 1 marca 2015 roku, wiąże już tę powinność z liczbą mieszkańców okręgu rejestracji stanu cywilnego, przy tym okręgiem tym jest gmina. Autorka poddaje analizie tę zmianę, zastanawiając się, czy była ona konieczna i rzeczywiście przyniosła pożądane efekty, czy też była to tylko zmiana terminologiczna. Wnioski, do których doszła, skłoniły ją do zaproponowania zupełnie nowego rozwiązania tej kwestii, które w jej ocenie powinno najlepiej sprawdzić się w praktyce.

Słowa kluczowe: kierownik USC, obowiązek zatrudnienia innej osoby na stanowisku kierownika USC, okręg urzędu stanu cywilnego, okręg rejestracji stanu cywilnego, zmiana okręgu stanu cywilnego

PUBLIC REGISTRY OFFICE DISTRICT AND MARITAL STATUS REGISTRATION DISTRICT IN THE CONTEXT OF THE OBLIGATION TO EMPLOY ANOTHER PERSON AS A REGISTRAR

Summary: In the Public Registry Records Law act from 1986, which was in force since March 2015, the legislator made the obligation to employ another person as a Registrar conditional on the number of commune inhabitants and the commune constituted public registry office district then. The new act from 2014, which came into force on 1 March 2015, makes this duty bound with the number of inhabitants of marital status registration district and it is the commune that is the district. The author analyses the above mentioned change pondering whether it was necessary and really produced the desired effects or it was a merely terminological change. The conclusions which she drew have made her propose a completely new solution of this issue, which should prove useful in practice in her opinion.

Keywords: Registrar, the obligation to employ another person as a Registrar, public registry office district, marital status registration district, the change of marital status registration